

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מפורת הש"ם

- תורה או רשותו קושש הגוי
- לא נבזה צביה ב-
- בגבוראה משב ארים קביעים הגוי
- מאלו ג' כל כבש:
- אם אשכחך ירושלים תשכחני ימי תפרק לשוני
- לא לאלת את רוחך עלי רשותי רחמי
- הילם קון ה-
- לשם לאבלין צוין אמר שמן
- ששון תחת אבל מונשה
- תולחה תחת רוחה
- וקרא לכם אייל הדzik
- מעט לי להזכיר
- שעשרה סב ג'
- שמעו את ירושלים וגלו
- בחה על הבזקה ישועה קהה
- כל המהאלים ישבו בו ישיירנו כי עלייה:

לעוזי ריש"וי
טונפ"ל [טינפל"א].

מוסך תופסות

א. אלמא דה' דתלעין
בהתורה לאכ' גופיה באל
נסתרה וחוור ולבענה לא
עלילון להתייא. עלי', עלי',
ב. טעם מא דמליהא
זריאלאון בכ' מונאו
לקלאן דערין דיכי לא נפלה
היריה זיך קוחטה כו' נלה
דרבר לול חוקת. לי. ממע.
ג. דנדראון בעטבובא בכ'
(בב' שאל טומען קח')

סמל קש מניין ערך ממלא כמו לדוגמה קש (עומס 2). **כולם קבוצות** על צלנו: **ונימה יפה ויל קון צי.** וממנה **יהל זול פמיאנה נא.** **פסוקופן.**

נְפָלָה אינו חזור ובונה אותה. אולם ס"ד בימי צבנה גזען נפלה קיס ונטלה חזור וצונו וכשלקם מיל'ת מקומית צבאי זו נזקמת דכל ומין שטיח קיימם יס לנו מנות צבאייר עשה כזונן צבאי' קיס הצל' נספלה תליען צבאייר נעצית נמל'ר מלוכן^א

וזל האידנא וთא למהר בליליא שדר קציה
לההו דירה למחר אתרא לкомיה אל יול קוין
אל' הא מר נמי אית ליה אל' יול חוי אי קוין
די' קוין דיד' אי לא קוין די' לא תקון את
מעקרא מא' סבר ולכטוף מא' סבר מעקרא
סבר ניחא להו לבני רה' ריתבי בטוליה
בזון דחוא דקא מעכבי שדר קציה ולימא
ליה يول קוין דיד' והדר אקוין די' משום
דריש לקיים⁶ דאמר' התקושטו וקושטו
עצמך ואח' ב' קשות אחרים: אבל אם זכה
בונס לתוכ' שלו ומוציא: יובעיא לדחו בנס
ולא הווציא מהו שיזור וויציא ר' יוחנן אמר
בנס מוציא וריש לקיים אמר בנס אינו מוציא
אל' רב' עקיב' לר' ירמיה בר החלפא אסברה
לק' להוציא ב' ע' לא פלגי דמושcia כי פליני
להחויר כתלים למקומן ואיפכא איהם ר'
יוחנן אמר אינו מהזיר וריש לקיים אמר מהזיר
ר' יוחנן אמר אינו מהזיר משום דרב' יהודה
דאמר' רב' יהודה מצר שהחיקו בו רבים
אסור לקלקלו וריש לקיים אמר מהזיר הני
מיili היבא דליך רוחח האיכא
רווחא: לך חצר ובה זיין וגנותראות הר'
הייא בחזקה: אמר רב הונא נפלת חור
ובונה אותה מיתובי אין מסידין ואין מכירין
ואין מפיחין בומן הז' ילקח חצר מסידת
מכירות מפוקחת הר' ובחזקה נפלת אינו
רב' ב' לא והרי אה' אמר בומו גרבון אמר יירוב

בדרי יולד חיזות הרחינה

הדרן עלד חזות הבתים

הפטון: לשובע הדין, שיעשן לסתך שבעה: שייחי שוגגין. שיבכלו אוthon דן בשוגג ואל היינו יודין שאם בגור זיהוי מבטלנו ותויה במודר שלא יהו כובלין לעמודר בה שלא לישא אשה: הדרן על' חוקת הכתבים

⁶) מילוי של סטטוס בריטון נזכר בבי-עטיפתו מתוונת אוצר